

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Харківський комп'ютерний фаховий коледж

ПРОГРАМА

вступного випробування з

УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

для абітурієнтів на основі базової середньої освіти

для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня

фахового молодшого бакалавра

Українська мова є державною мовою України. Це передбачає її пріоритетне використання в усіх сферах суспільного життя. Оволодіння українською мовою сприяє залученню до надбань культури українського народу, виробляє почуття впевненості у власних силах, допомагає свідомо мотивувати вибір майбутньої професії.

Відповідно до Державного стандарту базової та повної загальної середньої освіти, з урахуванням Загальноєвропейських рекомендацій до мовної освіти, завданнями освітньої галузі в старшій школі є подальший розвиток базових лексичних, граматичних, культуромовних, стилістичних, орфоепічних, правописних умінь і навичок на основі узагальнення й поглиблення знань про мову як суспільне явище, вироблення комунікативних навичок ефективного спілкування в різних життєвих ситуаціях. Вступним випробуванням з української мови є співбесіда.

Програму вступного випробування з української мови складено для осіб, які вступають на основі базової середньої освіти на здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня фахового молодшого бакалавра, на основі чинної програми з української мови для загальноосвітніх навчальних закладів.

Зміст курсу

Назва розділу	Знання	Предметні вміння
1. Фонетика. Орфографія	Голосні і приголосні звуки. Позначення звуків мовлення на письмі. Співвідношення звуків і букв. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Основні випадки чергування у - в, і - й. Вживання м'якого знака та апострофа. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Подовження та подвоєння приголосних. Правопис слів іншомовного походження. Вживання великої букви. Правила переносу слів з рядка в рядок.	Абітурієнт повинен: <i>Визначати</i> в словах голосні, тверді і м'які, дзвінкі й глухі приголосні, ненаголошені і наголошені голосні. <i>Розпізнавати</i> явища уподібнення приголосних звуків, спрощення в групах приголосних, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування у - в, і - у, ділити слова для переносу. <i>Правильно писати</i> слова з вивченими орфограмами, знаходити й виправляти орфографічні помилки. правила.
2. Будова слова. Словотвір.	Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. Складні випадки правопису значущих частин слова. Словотвір. Основні способи словотворення в українській мові. Правопис складних та складноскорочених слів.	<i>Відділяти</i> закінчення слів від основи, <i>членувати</i> основу на значущі частини, <i>добирати</i> спільнокореневі слова, слова з однаковими префіксами й суфіксами; <i>розрізняти</i> форми слова й спільнокореневі слова, <i>правильно вживати</i> їх у мовленні; <i>визначати</i> спосіб творення слів.

<p>3.Морфологія. 3.1. Іменник</p>	<p>Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.</p>	<p><i>Розпізнавати</i> іменники, визначати їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль:</p>
	<p>Особливості вживання та написання відмінкових форм. Букви <i>-а(-я), -у(-ю)</i> в закінченнях іменників другої відміни. Відмінювання іменників, що мають лише форму множини.</p>	<p><i>визначати</i> основні творення іменників; правильно <i>відмінювати</i> іменники, <i>відрізняти</i> правильні форми іменників від помилкових.</p>
<p>3.2. Прикметник</p>	<p>Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням. Ступені порівняння якісних прикметників. Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників. Особливості відмінювання прикметників (тверда й м'яка групи).</p>	<p><i>Розпізнавати</i> прикметники, <i>визначати</i> їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль; розряди прикметників за значенням; <i>утворювати</i> форми ступенів порівняння якісних прикметників; <i>відмінювати</i> прикметники.</p>
<p>3.3. Числівник. Займенник</p>	<p>Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Особливості правопису числівників та займенників.</p>	<p><i>Розпізнавати</i> числівники, займенники, <i>визначати</i> їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, основні способи їх творення, відмінювання; <i>визначати</i> особливості правопису займенників, числівників; сполучуваність числівників з іменниками.</p>
<p>3.4. Прислівник</p>	<p>Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів. Правопис прислівників на <i>-о, -е</i>, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.</p>	<p><i>Розпізнавати</i> прислівники, займенники, <i>визначати</i> їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль; <i>утворювати</i> форми прислівників; знати особливості правопису прислівників.</p>

3.5. Службові частини мови	<p>Прийменник як службова частина мови. Групи прийменників за будовою: прості, складні й складені. Правопис прийменників. Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників. Частка як службова частина мови.</p>	<p><i>Розпізнавати</i> прийменники, сполучники, частки, <i>визначати</i> їхні морфологічні ознаки, сполучники в мовленні. Знати особливості правопису службових частин мови.</p>
	<p>Правопис часток. Вигук як частина мови. Правопис вигуків.</p>	
4. Пунктуація. 4.1. Просте речення.	<p>Тире між підметом і присудком. Розділові знаки при однорідних членах речення, виокремлених членах речення, звертаннях, вставних словах та вставлених конструкціях.</p>	<p>Розрізняти види простих речень. Правильно розставляти розділові знаки при однорідних членах речення, відокремлених членах речення, звертаннях, вставних словах та вставлених конструкціях.</p>
4.2. Складне речення	<p>Пунктограми у складносурядному реченні Пунктограми у складнопідрядному реченні. Пунктограми у складному безсполучниковому реченні з різними видами зв'язку.</p>	<p><i>Розпізнавати</i> складні речення різних типів, <i>визначати</i> їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями. <i>Добирати й конструювати</i> складні речення. Правильно <i>розставляти</i> розділові знаки, <i>будувати</i> схему такого речення.</p>
4.3. Способи відтворення чужого мовлення	<p>Пряма й непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки при прямій мові, діалозі, цитатах.</p>	<p>Визначати в реченні з прямою мовою слова автора й пряму мову, речення з непрямою мовою; <i>замінювати</i> пряму мову непрямою; правильно й доцільно <i>використовувати</i> в тексті пряму мову й цитати: правильно <i>вживати</i> розділові знаки в конструкціях із прямою мовою та діалогом.</p>

Затверджено на засіданні приймальної комісії Харківського комп'ютерного фахового коледжу 29 квітня 2026 року, протокол № 3

Голова приймальної комісії

Луценко С.С

Відповідальний секретар

Ахмедзянова О.А.